

Свезучиницај Библиотека
1246
Затрес

КРАЉЕВСКИ

БРОЈ ЧЕК. РАЧУНА 58.115.
ПОШТАРИНА ПЛАЋЕНА У ГОТОВУ
БРОЈ 1 ДИНАР

ГЛАСНИК

НЕЗАВИСАН НЕДЕЉНИ ЛИСТ

УРЕЂУЈЕ РЕДАКЦИОНИ ОДБОР

Година II Број 19.	ГОДИШЊА ПРЕТПЛАТА 50 ДИНАРА ПОЛУГОДИШЊА 25 ДИНАРА ОГЛАСИ СЕ ПРИМАЈУ ПО ТАРИФИ	КРАЉЕВО 21 јануара 1934 г.	Уредништво и администрација Цара Лазара 36 РУКОПИСИ СЕ НЕ ВРАЂАЈУ	Издази сваке Недеље
-----------------------	---	-------------------------------	---	------------------------

МАЛА АНТАНТА И ЊЕЗИНА ПРИВРЕДНА МИСИЈА

Праг. Опномоћени министар и посланик Др. Камил Крофт је написао у „Народним Листима“ под горњим насловом уводни чланак, посвећен конференцији Привредног савета Мале антанте у Прагу. На почетку чланка, Др. Крофт подвлачи, да Мала антанта није изазвана разлозима и тежњама економским и да њезини првобитни циљеви и стина нису били економски. На свом почетку, је то била формација чисто политичка. Три државе су се спојиле у првом реду у одбрану своје самосталности и јединства од свију нападаја, од свих покушаја да се разбију или ослабе. Спојиле су се и због тога да на међународном форуму лакше и ефикасније бране своје интересе да не буду само предмет међународне политике, у којој би одлучују реч имале неколико велесила. Али, та сарадња није могла остати ограничена само на политичком раду. Оснивачи Мале антанте су већ приликом оснивања били свесни, да је поред чисто политичких задатака очекују и други задаци: спремити ближе привредну сарадњу средњоевропских држава, покушати стварање новог не само политичког, него и економског система у растројеној средњој Европи. И заиста сарадња држава Мале антанте се убрзо проширила и на привредно поље. То се први пут испољило 1922 године на привредној конференцији у Ђенови. Три државе Мале антанте су тамо иступале већ као једна целина, обично у пуном споразуму с пријатељском Пољском А на каснијим редовним састанцима министара иностраних дела су поред политичких претресана и економска питања. Све јасније је постајало да би заједнички политички поступак држава Мале антанте био знатно побољшан, да међу њима нема несугласица у економским стварима, да се њихови економски интереси могу довести у сагласност, интереси који привидно нису били увек тако истоветни као инте-

реси политички. Осим тога политичка веза држава Мале антанте ојачала да се ослања на чврст ослонац економске сарадње. Тако се родила идеја т. зв. „економизације“ Мале антанте. У ту сврху је новим организационим пактом Мале антанте основан поред сталног савета, састављеног из три министра иностраних дела, специјалан стални економски савет Мале антанте, који се састаје у Прагу на првој конституционој седници.

Када с радости поздрављамо тај без сумње врло значајан догађај у животу Мале антанте, потпуно смо свесни неизмерне тешкоће задатака, јер решење не бити повереном том новом органу Мале антанте. Не само противници Мале антанте, него и њезини пријатељи временом на то упозорјују, тврдећи, без сумње не с пуним правом, да би с економског гледишта друга групација средњоевропских држава била природнија и сврсисходнија. А овде — онде су чује и мислени, да и међународним односима држава одлучују или би требали да одлучују само економски обзира. Све то сведочи о рђавом одењивању снага покретаче, које одлучују о животу народа. Сви без сумње признајемо велику важност економских фактора у узајамним односима међу народима. Познато нам је у каквој великој мери заједнички или паралелни интереси доприносе њиховом политичком зближењу и како с друге стране из економских раздора долази до непријатељства између народа и држава, које некада прелази у крваву борбу. Али исто тако знамо да ни апсолутна сагласност интереса вије у стању да премести идејне и политичке раздоре међу народима и државама, да између држава и народа различитих или супротних политичких идеала и циљева није могућа ни тешња привредна сарадња, и ако корист стоји изван сваке сумње.

С друге стране страна и наша искуства нас уче да ни

најсрданије политичко пријатељство двеју држава није увек у стању да спречи мање — више озбиљне несигласице у привредним питањима, али на крају то пријатељство, нарочито кад је полупрто свести о заједничким политичким интересима и тежњама, ипак помаже да се преброде све такве тешкоће. Јер економски обзира, упркос свом значају, ипак у животу народа скоро увек бивају потиснути политичким, идејним и моралним обзирима. Ако се због тога ни у практичној политици ти обзира не могу подчинити онима, без сумње је дужност политике да ради на уклањању сувишних несугласица између одеју, на довођењу у што савршенију сагласност. Из сазнања те дужности је ника тежња за „економизацијом“ Мале антанте, која је за сада стигла до оснивања сталног економског савета. Не сумњамо да ће том савету поћи за руком да заведе потребну хармонију наших економских интереса, јер међу нама нема таквих несугласица, које се с извесном

добром вољом не би могле уклонити. Јесте, уверени смо да добрим, добро промишљеним уређење наших економских односа можемо временом доспети до уже економске заједнице корисне за све њезине чланове, чија привреда уз добру организацију у многим чему се може узајамно допуњавати и ни у чему не сме једна другој сметати. Нека се државе Мале антанте економски приближе што више, никада не могу и неће постати острво одлучено од осталог света, упућено само на себе и само себе задовољавајуће. Без сумње не остати у живим економским везама и с осталим светом, али и у међународном животу постати јачи, значајнији и уваженији фактор завршава Др. Крофта свој чланак.

И остали чехословачки листови посвећују много места и пажње економској конференцији Мале антанте, од које очекују побољшање узајамних привредних односа и први корак на путу према решењу тешке привредне кризе.

ЈОШ ЈЕДНА КУЛТУРНА СТОГОДИШЊИЦА

Недавно је прослављена Стогодишњица Мушке гимназије у Крагујевцу, која је међу првима запалила лучу просвећености у нашем народу.

Крагујевац је после проглашења хатемерица постао само политички центар, већ и центар културног живота и просвећености.

Као први знак тога појавиле су се у Крагујевцу црве „Новине Српске“ под уредништвом једног од најстаријих српских новинара Димитрија Давидовића. Две године доцније дужност уредника

овог књажевског листа, преузео је као најпозванији директор прве наше средње школе у Крагујевцу Димитрије Исајовић.

Дуго година ове новине биле су „полезна и поучителна историја“ нашега народа и кроз читаво столеће стајале на бранику интереса читаве отаџбине.

За време окупације излазиле су на крфу а по ослобођењу и уједињењу промениле су име у „Службене новине“, које и данас излазе као службени лист Краљевине Југославије.

Ревизија и мир у средњој Европи

Праг. Ових дана је у „Централ Еуропеан Обсерверу“ објављен врло интересантан чланак о средњоевропском ревизионистичком питању из пера Игора Хрушовског, словачког члана чехословачког парламента. Аутор одмах почиње с најзначајнијим аргументом: против мађарске ревизионистичке пропаганде, на којој је најкарактеристичније и највише напада уочи свесна нејасност и нестварица сталног програма. За то има мађарска агитација пуно разлога, јер под садашњим приликама и с обзиром на расејаност мађарске мањине у Словеначкој, која тамо само у извесним градовима сачињава један слаб део становништва, утеловљење мађарског становништва би значило утеловљење читаве Словеначке. Мађарској политици се дакле не ради ни о чему другом, него о успостављању некадашње феудалне територије. То је Сандор Петхо у будимпештанској штампи несумњиво потврдио. Према томе је јасно, да Мађари имају за лармањиску пропаганду у иностранству другу доктрину, него за унутрашњи политички конзум. Ова последња је једино она права.

За мађарску феудалну аристократију, у чијој држави су широке масе становништва искључене из законодавства и јавног живота, најбољи елемент за владање и искоришћавање представљају баш они слојеви становништва, који говоре неким другим језиком. Каква би судбина очекивала Словеначку, да се врати Мађарској, може нам драстично показати судбина садашње многобројне словачке мањине у Мађарској, која је лишена сваког права и могућности, да се национално васпитава на свом матерњем језику. Одржање тријановског мировног уговора је према томе један бедем пред хаосом.

Мађарским политичарима би се без сумње јако допадало стање, ко је би успоставило разлику између привилегисаних и осталих народа. То је схватање, које потпуно одговара хитлеровском схватању о „херарен вслук“. Ту нам не би било тешко да цитирамо многобројне изреке једног Апоннија или једног

Бетлена, према којима су Мађари бескрајно боља и култивиранија раса, него на пример чехословачка. И Мађари замишљају, да ће и велике силе доћи до истог закључка.

Територијална питања су природно за све државе најбиталнија. Одрживање граница у новој Европи на мировној конференцији је био резултат дуготрајних међународних преговора. Мађарска пропаганда излази на то, као да су експерти мировне конференције једностранно будале и желе да све увере, да су сви ти Американци и Енглези били луди. Осим тога је врло тешко замислити, да ће владе Чехословачке, Југославије и Румуније имати храбрости да својим парламентима предложе територијалну ревизију. При том ја као сунце јасно, да се таква ревизија, уколико уопште може доћи у обзир, не може постићи врховима бајонета, него путем преговора.

Они чланови енглеског парламента, који су поклонили своју пажњу агитацији мађарских ревизионистичких фанатика, криву су без сумње рђавим путем, јер тиме изазивају само погрешне и нестварљиве илузije у Мађарској и огорчење међу мађарским суседима, при чему се постојећа заоштреница само повећава. Иако не можемо претпоставити, да ти чланови енглеског парламента имају другу неку намеру, него да служе миру, ипак морамо жалити, што су изабрали баш тај пут, који никада неће видети миру.

При том питању и нехотице задиремо у старији предмет европске политике. Нова историја је доказала како су јако погрешили они, који су на берлинском конгресу 1878 године одбацили санстефански мир и пристали на одржање турског господарства на Балкану, чиме су иступили против опомене једног Гластона „Себи руке од Балкана“. И у мађарском случају се не ради ни о чему другом, него о успостављању неправедног господарства. Као што данас више нико не сања о успостављању турског господарства у Европи, исто тако морамо узети, да ће се догодити и с Мађарском, која је сатерана у своје природне границе.

Стара прича

Причају да су се некад и у некој вароши чудили људи шта су њихови доктори решили да међусобно живе у љубави и, што се каже, да међусобно живе поштено. Јест, велим, чудили се људи, али кад се на ту ствар паметно погледа, нису брата имали чему да се чуде. Ето, на пример, људи решили да у прошлој години живе у љубави и поштено, а то што су решили — решили су некак пред крај те исте године, а то опет с тог, што то решење, ако им се не допадне, неће, вала, дуго ни трајати, а опет могу слободно рећи да су бар лани живели сложнo и лепо. И сад, када је то тако лепо и поштено решено, кажите ми мени: има ли ту чега ружног и непоштеног? Јесте, велим, има ли чега ружног и непоштеног кад људи реше да међусобно живе лепо и поштено? А опет, ако хоћемо право да говоримо, то што су они решили било је корисно и све поштено? болесне грађане. Јест, велим вам, баш је то би-

ло корисно за све болесне грађане, јер кад та докторска љубав постоји, два три доктора никада нису потребна: један ти је к'о и други, а сви су међусобном браћа. Али сто, људи онда били глупи па то нису умели да увиде. Ех, — говорили су они — зар доктори да живе у љубави и поштено?! А поштено да говоримо, баш су се у томе гдно грешили! Ето, на пример, баш у време те докторске љубави разболе се некаквом сељаку жена, па је он ступа у кола и потера доктору. И тако, покрио он добро жену поњавама и тера је у колима кроз чаршију, па таман да замине М... а некаква ће госпоја с прозора:

— Шта то тераш, пријатељу?
— Болесника, госпоја.
— Па где ћеш га, гдан, наниж?
— А да оћу доктору, госпоја.
— Каквом црном доктору,

доле, болан не био, кад имаш доктора овде у кући. Он ће ти болесника прегледати и боље и јефтиније него тај твој доктор, који ће, узгред буди речено, и без твога болесника лако да живи, је хвала Богу не прима никакве хонораре нити државну плату.

— Ама, госпоја...

— Нема ту „ама“, него скини болесника кад ти кажем!

— Овај, не иде то тако, госпоја!...

— Шта не иде, Бог те не убио! Зар ниси чуо да сви доктори живе сада као браћа, па свеједно ти је: један као и други...

— Ама, к'о велим, госпоја...

— Немаш ти ту што да велиш, пријатељу, кад ти ја лепо српски кажем: један ти је као и други, па био он Бели или Јели, а и болеснику је сасвим свеједно: на два сата му је по кашику на га води ако хоћеш и у Силистрију....

И сто, место чуђења, чаршија је требала да узвикне: „Хвала Богу кад је мир и љубав међу докторима!“ Е, јест, баш је тако требало да се узвикне, али онда људи били глупи па то нису имали да виде и осете. Него, кад то наши стари нису видели и узвикнули, бар ми данас грлато викнимо: „Хвала Богу што је то стара прича!“

С.

Пчеларске задруге

Јефтиноћа и скупоћа. Ове две супротности у значењу притискују наше село, а тај притисак притеже још и град и варош. Јефтино је све што село производи. Скупо је све што село мора да купи, да би живело и производило. То је обележје данашњице, али се оно одавно оцртава.

Јефтиноћа и скупоћа даде и наше пчеларство, јер му се не дају да се рационализира. Оне муче пчелара грађанина; оне не даду многом сељаку да буде национални пчелар. Јефтини су пчеларови производи: мед и восак. Скупе су кошнице, пчеларске справе и саће које пчелар мора да купи — да би унапредно своје привређивање. Несразмерно је велика разлика између цене по којој се продаје домаћи восак, и цене по којој се купује саће израђеног од лошијег страног (сириског) воћа. Није организована продаја класицираног меда у земљи а камо ли његов извоз на страну.

Пчеларске задруге са својим савезом ничу да би побољшале стање и пчелара и националног пчеларства. Задружна ће организација успети не само да увећа производњу воска и меда но и да им још створи повољнију цену. Док ми не извеземо ни мало меда, Бугари и Грци извозе мед. Чујемо да се Французи и Енглези интересују за наш мед, ако би био стручно класифициран. Задруге су те пчеларске заједнице које хоће да докажу, да што је тешко није немогуће, да је организација продаје и извоза меда изводљива, ако је прихвати способни људи, а не они који се саризмом бране, набацујући да критичари не реда, мисле да је мед што и пшеница, што и свиње. Мудрују као да су их у Мљетке шиљали, као да нису видели у Паризу пчеларе и мед на конгресу.

Требало је настојати да се разумном организацијом производње и потрошње меда осигура заслужни

добар глас наших специјалних врста меда. Искуство нам је у тринаестогодишњици очекивања показало, да је то једно пропуштено време. Пошло се правим путем после 12 новембра — стварањем пчеларских задруга одозго. А са овим и припрема задружног снабдевања пчелара, свима потребама. Задругари пчелари у својој првој речи веле: „И не може нам бити свеједно какве су наше пчеларске организације: друштва или задруге“. Не разликују се оне само по имену већ и по суштини својој, битности својих тежњи, својих циљева. Једни су просветно-пропагандне установе, а друго борбено економске организације. Данас нам требају ове друге. Друштва нам не могу дати оно што се од једне економске заједнице данас тражи. Због слабе повезаности чланова друштва не претстављају чврсту целину „Југословенско пчеларство“ (Београд, 1934 г. стр. 2.)

Меденосно цвеће даје мед. Нега највише има у мирисним ливадама горостасној шуми. На овом почива пчеларење. Зато је оно привређивање, села а забава великог града. И као што реке постају од потока пчеларске задруге постају од пчелара. И вођство се пчеларских задруга ствара од пчелара, а не обрнуто — да из вођства, по нужди стварају пчелари.

У изграђивању пчеларских задруга треба да раде они пчелари који су већ задругари неке задруге, јер им је познат оснивачки посао. Где ових нема добро је дошла помоћ учитеља и свештеника задругара, ако би они руководили оснивачким пословима, Њима се обраћамо и молимо их да помогну оснивање пчеларских задруга у домовини.

Правила пчеларске задруге, потребна упутства и обавештења у овом раду даје уредништво „Југословенског пчеларства“, Београд, Жоржа Клемансоа ул. 15.

Витомир Јовановић

Из живота руске колоније

— На последњој скупштини чланова оџдашње руске колоније за претседника руског одбора почово је изабран г. Александар Лухас.

— Услед прекида, због зиме и мрза радова на довршењу

зидања фабрике вагона у Краљеву, много Руса је остало без посла и налазе се у беди. Ради њихове помоћи сада је отворена јефтина добротворна кујна, у којој се руским беспосленим радницима издаје скроман ручак и чај на кредит и бесплатно док се радови не обнове.

Напад из ваздуха и како ћемо се у том случају заштитити.

— Наставак —

И ако је у свом развоју хемијско оружје напредовало невероватно рапидно ипак заштита против бојних отрова постигла још веће још сјајније успехе. За сада нема ниједног бојног отрова против кога неби постојала заштита.

Да видимо на какав начин може се заштити од бојних отрова. Заштиту од бојних отрова можемо поделити на два дела: заштита индивидуална т. ј. појединачна, која се распростире само на једног човека и тако звана заједничка заштита т. ј. истовремена заштита постаје од нарочите важности због примењивања постојаних бојних отрова т. ј. отрова дуготрајног дејства.

Лична заштита има за циљ заштиту горњих канала за дисање, заштиту плућа, очију и коже појединог човека. Као средство за такву заштиту служи маска и заштитно одело.

Свака држава има више модела масака али је принцип модерне маске исти код свију народа.

Маска у главном се састоји из образине са наочарима и кутије са абсорпционом средством. Образина је израђена од дуплог платна; први је слој спољни од импренираног платна, а други од платна натопљеног ланеним уљем; овај слој предвиђен за заштиту од слачичника.

У центру маске на нивоу устију налази се један метални оквир који је везан са кутијом у којој је смештено абсорпционо средство (филтар). Абсорпционо средство има три слоја: први слој — доњи — хемијски филтар; други слој — активирани уљем, трећи слој јесте више слојева газе импрегноване са уротропином и неколико слојева вате или филца.

Функционисање маске: Чим се почне удисање — удисајни вентил се отвара; ваздух помещан са отровним гасом и са најфинијом отровном прашином арсеникових једињења улази у кутију и креће се између делића абсорпционог средства, које енергично упија отровне гасове. Најфинија отровна прашина арсеникових једињења филтрира се помоћу вате или филца. Сада већ очишћени ваздух улази под маску и даље кроз уста и канале за дисање доспева у плућа. Чим се почне издисање — удисајни вентил сместа се затвара и на тај начин спречава да издисани ваздух прође кроз филтар; у исти мах издисајни вентил се отвара и испушта издисани ваздух на поље.

1917 године појавио се је слачичник. Овај бојни отров дејствовао је разорно не само на слузакожу, на канале за дисање и на плућа него и на кожу.

Нови задатак заштите био је сада да се пронађе таква тканина која не би пропуштала слачичник и да се направе од те ткањине једно одело од главе до пете.

После дугог испитивања пронађен је начин обрађивања обичног платна тако да платно не пропушта слачичник. Ово обрађивање састоји се у томе што се платно кува у смеси лаленог уља са мало парафинског воска. Одело од оваквог платна састоји се од комбинезона са шлемом на главу и дугачких рукавица. Чизме треба да буду гумене. Али овакво одело прилично тешко и смета кретању.

Сада су амерканци израдили једну нарочиту тканину веома меку, еластичну и лаку, која сасвим добро штити против слачичника.

Овим проналаском питање заштите коже прилично је добро решено.

Дакле постојеће маске и нарочита одела врло добро штите од бојних отрова. Али како ћемо наместити маску и гломазно одело одојчади, деци, старцима и најзад болесницима? Како ћемо заштитити воду и храну? Како ће они који по својој званичној дужности морају да остану у отрованој атмосфери цео дан, два дана а може бити и више? Најснажнији и најотпорнији човек мора да има бар мало озмора; мора имати могућности да бар за извесно време скине маску и тешко западно одело и узме гутљај воде и мало хране.

Дакле појединачна заштита помоћу масака и заштитних одела није довољна. Потребни су уређаји који би осигурали безбедност од бојних отрова без потребе маске и заштитних одела. Таква средства постоје а то су противочаени закљон снабдеван је купатилом, дезентоксичним уређајем, амбулантом, слачалиштем хране и одела и организована је служба у истом тако да може да прими већ погођени бојним отровима људи без икакве опасности по људе који се налази у закљону.

— Наставиће се —

Одобрен истовар и утовар трговачке робе на војној рампи у Краљеву.

На основу молбе пододбора удружења извозника из Краљева, Дирекција Државних Жељезница у Београду одлуком својом Д. Бр. 68520 од 18 XII 1933 године, одобрила је, да се нормални и узани колосек у станици Краљеву налазећи се на вој-

ној рампи огласе за манипулативне колосеке за утовар и истовар колских товара.

Досадашњи нормални и узани манипулативни колосеци остају и на даље као манипулативни колосеци.

Постављање и извлачење кола са обадва ова колосека, вршиће се без икаквих наплата такса.

Постављање кола за истовар и утовар има се вршити према жељи странака на једном од ових манипулативних места. Свој захтев имају странке благовремено да пријаве шефу станице и то: писмено за стално или дуже постављање на једном манипулативном месту а усмено за појединачна постављања, ради издавања наређења заинтересованом особљу.

Предње се доставља заинтересованима ради знања и управљања,

Из канцеларије Удружења Трговача за срез Жички 3 јануара 1934 год. Бр. 5.

Убио вола. да нахрани снаху

Црквени До, који сада припада цркви на Цеви, у старо време припадао је једном старосјединоцу једнога дана поче да узоре Црквени До са својим синовима. Година је била гладна, Једна од снаха донела ручак. Отац са синовима све поједе и њој не оставише ништа. Како је снаха била на смрт гладна, поче плакати. Свекар је упита, зашто плаче, Она одговори, да плаче од глади. Нато старац нареди синовима, да устаје волове, па дохвати секиру, уби једног вола и нахрани снаху. Затим на другога вола натавари све, што је имао у кући, пресели се у Босну, а Црквени До покљони чевској цркви.

Војвода Петар Вукотић и Дедага Ченгић

Позвао Дедага Ченгић војводу Петра Вуковића с Цева у Гацко на шишано кумство.

После пива и јестива разве- зао се разговор на дуго и широко, па Дедага упита војводу:

— Чуо сам господине Петре, да си скорих дана био у Беч и у Италију код краљева, па ми причај, вере ти, како ти се тамо свиђело.

— Сабљо од сабље, — тако га је војвода ословљавао, — има доста добра у свет. Али смо ми Црногорци неке смешне чуди. Кад сам дошао из Бећа на Цево, па у оној сиромашној колибици нашао над огањ једну пињату (кота) скроба, дије пухће, а око огња ону гологњату дечицу, како беже и чувају, да их они скроби не опече по голијем гњаковима,

то ми беше милије гледати, но најлепше игре и забаве, што сам видео у Беч...

Мићун М. Павићевић

Сазив Банског већа

На основу чл. 6, 7, 8 и 14 Правилника о организацији и раду Банских већа, Господин Бан Моравске бановине својим решењем I Бр. 658 од 6 јануара 1934 године сазвао је Банско веће у редован сазив за 24 јануар 1934 год. у Нишу.

Седнице Банског већа одржаће се у дворани Кр.банске управе у Нишу.

Пажња

Свештеник и претседник општине са села приложили су уредништву „Гласника“ извесне суме новаца на име добровољног прилога као помоћ

Хвала им.

Промена

Због техничких разлога „Гласник“ ће у будуће излазити недељом место четвртком.

ПРИЧА О МАГАРЦУ ИЛИ Млинаричина љубав

2.

— НАСТАВАК —

— Јеси ли ти, пијаницо? — викну млинар.

— Ја сам, газда, — одговори слуга, заплећући језиком. — Дајте ми кључеве да закључам хамбаре.

Млинар је устао из постеље и у кошуљи се појавио на степеницама. Мало касније зачула је млинарица уплашени крик.

Млинар је тукао свога слугу, да му се освети за све.

— Сутра ћу отпустити ову лопужу. Пијан је да се једва држи на ногама — рече млинар кад се вратио.

— То је магарац... поче бојажљиво млинарка

— Шта магарац? Добро да си ме сетила. Запамтити неш ти магарца. После ових речи млинар се некако умирио и заспао.

* * *

Сутрадан млинар је отпустио слугу и најмио другог, — педесетогодишњака, који је био познат због своје побожности.

Живот се опет наставио тамо где је био прекинут оне бурне ноћи.

Млинар је као и пре одлазио у задружни дућан, а нови слуга је радио — али у млину.

Јадна млинарка је све подносила без роптања.

Само кад би зачула магарчево рикање, тужно би се загледала у даљину...

То рикање је сећало прошлости и њено тамно, брашном напудрано, лице залило би се тада сузама. Али очи су се смешкале.

У њима су сјалч успомене....

Превод с руског.

— Свршетак —

Георгиј Евангулов.

Т Р Г О В И Н А

Мануфактурна Галантериска радња

ДРАГУТИНА ИВКОВИЋА

-- К Р А Љ Е В О --

преко пута хотел „Југославије“

Препоручује, своје богато стовариште мануфактурне и галантериске робе, огроман избор чарапа женски, мушки, дечији свилени кончани и вунени. Добава фабрична. Велики избор ципела „ПЕКО“ све врсте најновији фазони, користите прилику јер су невероватно јефтине услед искључења из продаје.

ПУШАЧИ,

Израчунајте само колико Вас кошта месечно та рђава навика, а поред тога како силно штети вашем здрављу. Колико пута само уздахнете и помислите: „не знам шта би дао само да се одучим пушења“.. Овим вам се пружа прилика, да се без великог издатка ипак можете врло лако и једном за свагда да одучити тога зла, па да тиме себи уштедите и новац и здравље. Наручите „АНТИСЕПТОИ“ одлично средство против пушења и за кратко време бићете срећни и задовољни Кура за потпуно одвикавање кошта 130.— дин. То је ипак маленкост према ономе што попушите. По здравље иначе апсолутно нешкодљиво.

Новац слати уз наруџбину новчаним писмом на адресу: Rudolf Bartoš, Bratislava, Heibukova ul. 25. Č.S.P.

С Т О В А Р И Ш Т Е Г Р А Ђ Е МОМИРА САВИЋА и КОМП.

--: К Р А Љ Е В О :--

Препоручује све врсте дасака, летава, штафни и др., букове и јелове грађе у разним димензијама по најповољнијим дневним ценама.

АНГРО и ДЕТАЉ

С поштовањем,
Момир Савић и Комп.
ул. Цара Душана

Т Р Г О В И Н А

Колонијално - Бакалске робе и брашна

Миодрага А. Милакића

основана 1902 -- К Р А Љ Е В О -- основана 1902

Препоручује сву колонијално - бакалску робу кафе, шећера, зејтина маслиновог и без мириса, пиринча, сердине, разних бадема, лешника, сувог грожђа, разног сапуна тоалетног и за веш. Најбољих карата за играње из фабрике „Ferd Piatnik Söhne Wien и велики избор плавог посуђа А. М.

Бачког брашна за развијање и мешање хлеба.

По најнижим дневним ценама.

Т Р Г О В И Н А

КОЛОНИЈАЛНО - ДЕЛИКАТЕСНЕ РОБЕ

ЉУБОМИРА Ј. ДИМИТРИЈЕВИЋА -- ЦВЕТИЋА

--: К Р А Љ Е В О :--

Препоручује сву колонијално - деликатесну робу кафе, шећера, зејтина маслиновог и без мириса, пиринча, сердине, разних бадема, лешника, сувог грожђа, сира, качкаваља, разни сапуна тоалетног и за веш, чајног масла, разни ликера и Бачког брашна за развијање.

По најнижим дневним ценама.

У П И Т А Ј Т Е

У В Е Р И Ћ Е Т Е С Е

ФАБРИЧНО СТОВАРИШТЕ

ИРСКИХ ПЕЋИ И ШПОРЕТА

црних — белих и зелено емалираних са никлованим деловима.

ИРСКЕ ПЕЋИ РЕБО I BISER И ШПОРЕТЕ ДИКА

Специјалне за наше прилике ложење дрвима и угљем

Добићете по фабричним ценама.

у гвожђарској трговини

Стевана П. Ристића - Краљево

Улица Милоша Великог бр. 18. — Телефон бр. 45.

У В Е Р И Ћ Е Т Е С Е

У П И Т А Ј Т Е

Претплаћујте се на **„Краљевски Гласник“**